

Giới thiệu Ảo Giác Thực Thể

Truyện Ảo Giác Thực Thể của tác giả Giản nói về những bằng tối của cuộc sống, những khía cạnh mà chưa ai dám nhìn vào.

Cuộc sống tồn tại những lừa lọc, dối trá và bán rẻ lương tâm là những gì thế giới đang xảy ra. Tất cả con người đều muốn tìm đến giấc mộng tuyệt đẹp để quên đi hiện thực đầy khốc liệt.

Thế nên sự ra đời của Goddess Of Dream - Nữ thần của những giấc mơ (G.o.D) như một lối thoát đầy sức hút đối với những con người tội lỗi ngoài kia. Họ điên cuồng mua những "ống thanh trùng" của Nữ Hoàng để chiếm đoạt lấy giấc mơ hạnh phúc, để né tránh hiện thực đầy mịa mai.

Bạn đang đọc truyện *Ảo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Cuộc sống là sự tàn khốc.

Sau những suy đoán về thảm họa diệt vong, con người dường như trở nên kích động hơn trước. Họ sẵn sàng giết người mà mình cảm thấy ghét, trẻ em ngang nhiên dùng vũ lực với bố mẹ ruột và những người đàn ông thì suy đồi đạo đức đến mức không thể phân biệt máu mủ. Cuộc sống trên trái đất gần như đảo lộn. Tình thương trở nên thật khan hiếm và ít ỏi, mọi người lạnh lùng bước qua nhau không có sự thương xót, không có lòng trắc ẩn.

Trên biển quảng cáo to nhất ở quảng trường, hình ảnh cô gái với khuôn mặt ma mị cầm trên tay một "ống thanh trùng" trở thành tiêu điểm của sự chú ý. Bên cạnh đó, một tivi lớn đang chiếu đoạn quảng cáo đầy hấp dẫn.

- Các bạn đã từng nghĩ rằng thế giới này quá đen tối và cuộc sống hiện tại thật tồi tệ ? Đừng lo, Goddess Of Dream - Nữ thần của những giấc mơ sẽ là một sự cứu rỗi cho các bạn. Với thành phần đến từ tự nhiên, bạn sẽ được trải qua giấc mộng đẹp như bạn mong muốn. Hãy nhắc máy và đặt hàng ngay.
- một cô gái với chiếc váy đen quyến rũ xuất hiện trên màn hình, bên tay phải cầm một ống thanh trùng đang tỏa khói xanh đầy hấp dẫn. Đôi môi cô hé mở phát ra tiếng nói ngọt ngào giới thiệu sản phẩm mới.

Ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía màn hình đầy mong chờ, hôm nay là ngày trực tiếp bán ống thanh trùng ở thành phố Z sau đợt dùng thử tổ chức 3 ngày trước đây. Đối với những người đã được thử nghiệm, cảm giác thêm tuổi thọ luôn lấn lướt sâu trong cơ thể khiến cho họ chờ đợi đến ngày hôm nay. Tất cả chỉ vì cảm giác tuyệt vời mà sản phẩm này mang lại.

Chi híp mắt nhìn lên tấm biển quảng cáo to ở tòa nhà H, sẽ chẳng có gì để nói nếu như anh cô không phải là người được mời dùng thử sản phẩm này. Mặc dù, họ đã cam kết rằng đó chỉ là thuốc an thần sẽ khiến anh cô trở nên bình tĩnh hơn nhưng cô vẫn cảm thấy rất đáng ngờ. Sau 3 ngày tiêm thuốc, anh cô cũng đã tỉnh dậy và nặng nề đòi cô dẫn đến quảng trường để xem cái ti vi lớn kia chiếu hình ảnh.

Cách xa đây 5m, một đoàn PG với những chiếc váy đen bó sát, khuôn mặt được trang điểm kỹ lưỡng đang tiến dần vào trung tâm quảng trường. Trên tay họ là những hộp bằng gỗ được bọc vải nhung kín đáo, không ai biết trong đó có gì kể cả Chi. Nhưng cô biết chắc, họ là người của Nữ Hoàng - kẻ đã tạo ra G.o.D.

Chi bị anh mình kéo về phía trước chen chúc vào đám đông đang vô cùng nhốn nháo. Tất cả bọn họ đều muốn tiếp cận những cô gái của Nữ Hoàng để bản thân được trải nghiệm những gì Celena - cô gái trong đoạn quảng cáo đã bật mí trên báo chí. Giữa những con người chen chúc đó, Chi nhìn thấy cô gái có mái tóc ngắn đứng ở đầu tiên khẽ dùng tay kéo một người đàn ông lại gần mình. Sau đó bàn tay cô ta sẽ mở nắp chiếc hộp gỗ, một ít khói xanh màu ngọc bích vờn dần về phía người đàn ông, khuôn mặt ông ta cứng đờ nhìn chăm chăm làn khói đó chui vào mũi và miệng. Đôi mắt mở lớn dần sụp xuống, khuôn mặt ông ta dần ra và trở nên tươi tắn hơn.

Anh chàng vệ sĩ bên cạnh hỗ trợ dán những đoạn dây vào đầu của người đàn ông rồi ấn công tắc. Trên bầu trời, hình ảnh người đàn ông đó xuất hiện cùng với những ngôi nhà nhỏ vô cùng xinh xắn, vườn hoa quả đầy ắp và những loài động vật nhỏ đang chạy chơi xung quanh. Mọi người ồ lên đầy kinh ngạc, hình ảnh tiếp tục được thay thế bằng cảnh ông ta cùng một người phụ nữ ôm lấy nhau trên thảm cỏ, họ cúi cho nhau ăn và khe khẽ hát cùng nhau. Trên mặt người đàn ông hiện lên sự thỏa mãn, ông ta khẽ mỉm cười.

- Đó là vợ anh ý. - một tiếng hét vang lên giữa đám người. Mọi người lại tiếp tục xôn xao hỏi lẫn nhau. - Cô ấy đã mất được 3 năm và anh ý vẫn cứ day dứt về điều này không thôi - tiếng nói ý lại cất lên - Tôi đã nhìn thấy cô ấy lần cuối khi chúng tôi tới nhà anh ta vào một buổi chiều tan sở về.

Chi vô cùng ngạc nhiên nhìn lên phía bầu trời, vẫn hình ảnh người đàn ông ôm người phụ nữ ấy về mặt đầy hạnh phúc và thỏa mãn. Cô tự hỏi, có phải anh trai cô cũng cảm thấy như vậy khi được dùng G.o.D không ? Cô quay sang nhìn anh trai mình, khuôn mặt anh dưới ánh nắng vô cùng ngọt ngào, không ai biết rằng người con trai này đã từng trở nên điên loạn sau vụ tai nạn của bố mẹ mình. Tuy rằng, anh không phải người gây ra nó nhưng anh lại luôn cắn rứt bản thân mình.

Hai ngày sau khi bố mẹ mất, anh trở nên ít nói và chỉ ngồi thu lu trong căn phòng nhỏ của họ. Khi cô từ trường đại học trở về nhà sau 2 tuần cho đến ngày hôm sau cô gọi người đến phá cửa phòng. Cô nhìn anh hoảng loạn cứ lầm bầm " không phải tôi" mà đôi mắt nhòe nước. Bố mẹ mất, cô đau đớn nhưng đâu thể so ra với anh? Cô chỉ nghe kể lại nhưng anh tận mắt nhìn thấy sự việc xảy ra liệu có thể bình thường được sao ? Cảnh sát thẩm vấn anh, họ tìm cách buộc tội anh cô là kẻ giết người. Nhưng anh cứ điên điên khùng khùng như vậy thì phải làm sao? Cô chỉ có thể nghĩ cách dẫn anh đi, chạy

trốn khỏi thành phố Y để đến nơi không ai biết hai người họ và bắt đầu cuộc sống mới.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Cuộc truy đuổi (phần 1)

Thời điểm chạy trốn hoàn hảo nhất là vào ban đêm khi mọi vật đều chìm vào giấc ngủ, Chi dẫn theo anh trai lẫn vào trong bụi cây phía góc của đường ranh giới. Từ lúc mọi thứ trở nên nằm ngoài tầm kiểm soát, phía quân đội đã cho người chặn ở những khu đường cao tốc nối liền các thành phố với nhau. Mỗi người muốn đi từ thành phố này sang thành phố kia đều phải có giấy thông hành có dấu của chính phủ chứng minh bản thân không có tiền án tiền sự mới được phép di chuyển ra khỏi vùng cấm. Còn nếu như có người muốn vượt qua trái phép, một là sẽ bị bắt lại hai là sẽ bị bắn chết.

Vì vậy, khi lập kế hoạch dẫn Huy - anh trai của mình đi trốn, Chi cũng cảm thấy vô cùng bối rối. Cô không nghĩ được cách nào để dẫn được Huy ra khỏi thành phố Y mà không bị phía chính phủ phát hiện. Điều này làm cô suy nghĩ rất nhiều và trở nên suy sụp. Về phần Huy, cậu vẫn giữ gương mặt mờ mịt, không có bất cứ một biểu hiện gì.

Mọi việc có lẽ sẽ mãi dậm chân tại chỗ nếu như không có sự xuất hiện của một người đàn ông - Kỵ sĩ bóng tối. Không phải đột nhiên mà mọi người gọi anh ta vậy, với vẻ ngoài lạnh lùng và bộ quần áo da màu đen anh ta trở nên vô cùng bí ẩn. Chi đã gặp anh ta ở cửa hàng bánh ngọt - nơi cô đang làm thêm để kiếm tiền đủ lót để mua giấy phép trong sạch cho Huy.

- Cô bé! Cho tôi một miếng bánh Red Velvet - người đàn ông trước mặt nói với Chi

- Dạ, ngài có dùng gì thêm không ạ ? - Chi lễ phép hỏi.

- Capuchino . Và, ..- người đàn ông ghé vào sát Chi - tôi có cách giúp anh trai cô.

Chi đứng sững lại đây hoảng hốt, cô có thể cảm nhận được giọng nói chắc như đinh đóng cột của người đàn ông này. Cô biết anh ta không nói dối. Người đàn ông lạnh lùng nhìn về phía Chi, anh ta cầm lấy phần bánh và trà của mình rồi bước ra khỏi cửa hàng. Lúc này, trong lòng Chi vô cùng bối rối không biết liệu mình có nên tin người đàn ông lạ lùng này không. Chắc chắn, anh ta phải theo dõi Chi một thời gian dài thì mới có thể biết được ý định muốn chạy trốn của cô. Cô vội vàng báo với quản lý xin nghỉ rồi chạy theo bước chân của người đàn ông kia.

Cô chạy cho đến khi không còn cảm nhận được bước chân của mình thì ngã xuống, bản thân cô không hề muốn vượt mặt cơ hội này nhưng cô lại quá yếu đuối và kém cỏi. Chi khóc, lần đầu tiên sau những ngày qua cô đã khóc òa lên như một đứa bé. Cô kìm nén nỗi đau, kìm nén cảm xúc của bản thân để lo lắng cho người anh trai đang rơi vào trạng thái ngây dại. Cô cố hết sức giang đôi cánh mỏng manh yếu đuối của bản thân để che chở và bảo vệ người anh trai của mình.

Cô ép bản thân làm việc ngày đêm để lo liệu mọi thứ cho cuộc chạy trốn. Nếu như bố mẹ không mất, cô sẽ không phải làm việc nhiều như vậy. Nếu như anh trai không phát điên, cô đã có một cuộc sống vô cùng êm ả trước thế giới đáng sợ này. Nhưng, cô không có..cô còn không thể biết được bước chân tiếp theo mình sẽ đi đâu và làm gì. Bản thân phải đem hy vọng đặt vào một người xa lạ khác, cuộc cả tính mạng của mình cùng người thân. Cô điên rồi. Cô mong hạnh phúc đến điên rồi.

Ngay khi Chi quyết định từ bỏ tất cả, một bóng đen xuất hiện phía trước mặt cô, che đi dấu vết của ánh nắng mặt trời. Người đàn ông đó đi một đôi ủng đen, trên người khoác một bộ đồ da màu đen, khuôn mặt ẩn đi dưới ánh mặt trời. Cô phát hiện anh ta đeo một chiếc khăn hình đầu lâu và trên tay cầm một ống nghiệm đang bốc khói xanh.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 3: Cuộc truy đuổi (phần 2)

Do thiếu ánh sáng, Chi không thể nhìn rõ đường nét khuôn mặt của người đối diện nhưng cô có thể nhận thấy hơi thở đầy nguy hiểm đang lan dần trong không khí. Lần thứ hai trong cuộc đời mình, cô cảm thấy sợ hãi. Cô tin chắc rằng anh ta có thể dùng một bàn tay bóp chết cô ngay tại chỗ này, khiến cô mãi mãi trở thành một hồn ma cô độc. Anh ta là một vị vương giả đầy uy quyền, còn cô chỉ là đầy tớ thấp hèn. Nếu anh ta nổi giận, cô là người bị phán tử hình.

-Cô gái, chúng ta lại gặp nhau rồi – Giọng điệu cợt nhả của người đàn ông vang lên.

-Anh...anh có thể giúp cho anh trai tôi thật sao ? – Chi hỏi đầy nghi ngờ.

-Nếu cô tin tưởng thì hãy hợp tác của tôi, nếu không...đương nhiên là tôi không giúp gì được cô rồi.

-Được...tôi muốn hợp tác với anh. – Cô không biết người đàn ông này là ai, không biết anh ta sẽ đưa cô và anh trai đến nơi nào. Nhưng chỉ cần có hy vọng, cô sẵn sàng đánh cược. Cô chấp nhận

-Vậy tốt, chúng ta cần tìm một góc khuất để bàn kế hoạch.

Chi trở về khi màn đêm đã buông xuống. Cô lặng lẽ nhìn ánh đèn đường yếu ớt đang cố chống chọi với màn đêm. Cô giống nó, bất cứ lúc nào cũng có thể tắt. Nhưng cô kiên cường hơn, cô không chờ đợi mình bị tắt mà sẵn sàng chiến đấu cho đến giây phút cuối cùng. Huy của cô và bố mẹ...cô sẽ đòi lại công bằng cho họ.

Bước nhanh vào căn nhà nhỏ góc phố ổ chuột, Chi nóng ruột tìm kiếm hình bóng của Huy nhưng vô vọng. Cô không biết anh đã đi khỏi nhà bằng cách nào, mỗi khi tỉnh táo lại Huy sẽ bị những cơn đau răng xé và anh sẽ tìm cách chạy thoát khỏi chúng. Huy...có lẽ Huy của cô lại tìm đến nơi đó.

Chi trùm chiếc áo choàng màu đen lên kín đầu chạy nhanh về phía khu phố sầm uất trên đường Kim Giang. Trước đây khu phố này từng là một khu vực tập nập người qua lại với những quán ẩm thực vang danh của thành phố Y, nhưng sau những biến đổi nơi đây trở thành khu chợ đen của các tiểu thương dưới sự quản lý của chính phủ. Người ta có thể thỏa sức mua những đồ đắt tiền mà không phải chịu thuế, mua mạng người, mua kẻ hầu hay thậm chí là nội tạng. Không ai còn nhớ đến dấu vết của một Kim Giang ngày xưa, tất cả bao trùm lại một màu đen tối.

Ở nơi nào đó, Huy đứng co ro trong cơn gió lạnh, đôi mắt anh đầy tuyệt vọng nhìn về con đường đang tập nập những người mua và kẻ bán. Anh nhớ rõ khi vụ tai nạn xảy ra, anh đưa bố mẹ thoát khỏi chiếc xe hỏng nhìn hai người khắp nơi bê bết máu, trầy trật nhưng vẫn cố mỉm cười nói “không sao”. Lúc đó, anh chỉ muốn mau chóng mang họ đến bệnh viện nên không hề để ý đến ánh mắt khác thường của mẹ. Khi đó, nếu như anh biết trước anh sẽ đi trước chần hết tất cả vết thương cho họ, Kẽ đó xuất hiện với một thanh kiếm dài chém mạnh về phía họ, máu bắn ra tứ phía, bắn cả vào khuôn mặt đầy tro bụi của anh. Hai bóng người ngã xuống, anh gắng sức ôm lấy họ. Mẹ đưa bàn tay đầy máu vuốt ve khuôn mặt của anh rồi nắm chặt lấy tay bố rồi trút hơi thở cuối cùng.

Anh lại đứng ở chỗ này, lại nhìn thấy cảnh tượng ngày đó xuất hiện. Hàm răng cắn chặt cổ không cho mình khóc ra tiếng. Em gái đang phải chống chọi với cuộc sống như nào anh đều hiểu. Mọi người nghĩ anh bị điên, anh cũng không chối cãi. Anh không muốn nói chuyện, không muốn cho họ biết những suy nghĩ của anh. Anh dần dựa dẫm vào em gái, đôi tay mịn màng dần trở nên thô ráp, nụ cười trên mặt cũng dần thay thế bằng những cái nhíu mày. Anh không thích em gái trở thành một người đàn bà trung niên như vậy. Người đàn ông đó đã nói chỉ cần anh chịu ký tên vào làm người thử nghiệm, họ sẽ giúp đỡ cho em gái anh có cuộc sống tốt nhất. Anh đồng ý, dù họ có biến anh làm vật thí nghiệm hay chuột bạch đi chăng nữa anh cũng nguyện ý. Chỉ cần, họ có thể cho em gái anh cuộc sống tốt nhất. Vậy là đủ rồi.

Chi tìm thấy Huy ở con ngõ nhỏ với quần áo đơn sơ. Cơ thể anh run bần bật khiến đôi mắt của cô ứa nước. Cô biết mình lại bỏ mặc anh một mình. Cô hứa chăm sóc anh nhưng lại sẵn sàng để anh một mình đối mặt với nỗi sợ hãi của bản thân. Là cô quá tự tin vào bản thân, hay sự ngu dốt đã khiến cô đánh mất đi nhận thức ban đầu? Cô và anh phải đi, phải đến một thế giới mới – nơi dành cho cô và anh chứ không phải mãi mãi ở trong thế giới đen tối này.

Màn đêm nuốt chửng lấy bóng dáng xiêu vẹo của hai người. Có lẽ, ngày mai sẽ là một cuộc chiến. Nhưng họ chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Trốn chạy

Dự tính là không một ai có thể lường trước được những việc sẽ xảy ra hay hậu quả của nó. Chính bởi vì như vậy, khi Chi dẫn theo anh trai mình chạy đến khu đèn đỏ lớn nhất trong thành phố - nơi bản thân cô cũng chưa bao giờ nghĩ sẽ bước đến thì mọi thứ cũng không còn quan trọng nữa.

Một cô gái mặc chiếc sườn xám dài màu đỏ xé đến eo, bên trong mặc một bộ bikini cùng màu gắn đá tiến về phía hai người. Cô ta liếc mắt nhìn Chi với vẻ cao ngạo rồi ra dấu cho họ đi theo sau. Họ lướt qua những căn nhà trang hoàng vô cùng chói mắt. Những cô gái với bộ quần áo mỏng manh, phô bày hết toàn bộ cơ thể trước người đối diện. Họ chào mời những người khách đi qua, liếc mắt đưa tình với đàn ông và khinh bỉ đối với những kẻ không được khách bao.

Chi dẫn theo anh trai bước sâu vào con hẻm nhỏ phía trước, một căn nhà với phong cách Phương Đông dần hiện ra trước mắt. Những chiếc đèn lồng đỏ treo cao ở mái hiên thấp lên một vùng ánh sáng nơi bóng đêm tăm tối. Chi ngước mắt nhìn người phụ nữ mặc chiếc váy đen kiểu cách đang đứng trên lầu nhìn xuống. Cô có thể cảm nhận được cái nhìn xoáy sâu từ bà ta, từng lỗ chân lông trên cơ thể dựng đứng lên, đầy sợ hãi. Bà ta đang nhìn cô, bà ta muốn có cô..

Huy cảm nhận được cái siết tay thật chặt từ em gái mình, anh khẽ ngược đôi mắt ngậy đại vô cảm nhìn về phía người phụ nữ trên lầu. Anh cảm nhận được sức ép từ bốn phía mà bà ta đang tạo ra, giống như muốn phong tỏa mọi thứ xung quanh. Người đàn bà này quá nguy hiểm và anh thì lại không phải đối thủ của bà ta.

Cô gái mặc sườn xám dẫn họ đi vào bên trong ngôi nhà rồi đưa họ theo cửa hông tiến dần ra khu vực “Cấm”. Nơi này có một hàng rào lưới bị cắt đứt một khoảng đủ một người chui ra cùng với những dấu chân của ai đó còn in hằn trên nền đất nhão. Có lẽ, người đàn ông kia giúp rất nhiều người như bọn họ. Nhưng để làm gì thì bản thân cô cũng đều không rõ, cô giống như họ - những người hợp tác với đối phương nhưng không biết bản thân phải trả giá là gì.

-Hai người hãy chui theo đường này ra ngoài. Tôi nói cho hai người nhớ. Một khi đã đi sẽ không thể trở lại được. Và, khi các người bước ra khỏi khu vực này tức là các người phải chịu trách nhiệm về mạng sống của bản thân. Sống sót hay chết? Hãy tự mình cầu nguyện đi. – cô gái cất cao giọng nói – và... bên ngoài rất nguy hiểm – câu nói cuối cùng bé đến nỗi hai người phải căng tai ra mới nghe rõ cô ấy muốn nói gì. Cô ấy đã từng đi qua ? Hay, cô ấy có người quen biết đã từng trải qua việc tương tự như bọn họ?

-Còn cô thì sao ? – Chi nhìn cô gái ánh mắt đầy quan tâm.

-Bỏ cái nhìn thương hại ấy của cô đi. Tôi là người có năng lực. Không cần phải quan tâm. – cô gái nói với giọng điệu khinh miệt rồi quay lưng đi – Nhớ kĩ lời tôi dặn. Không liên quan đến mình, đừng có nhúng tay vào, tránh bị sao quạ tạt roi trừng. Bye.

-A!... -Chi nhìn bóng lưng của cô gái rồi lặng lẽ kéo tay Huy – Huy! Chúng ta đi thôi.

Bàn tay cô nắm lấy những ngón tay đầy chai sạn của Huy chạy về phía trước. Họ chui qua đoạn hàng rào đã bị cắt bỏ, những cạnh sắc của lưới đâm quết qua cơ thể, những vết thương chằng chịt lên nhau tạo thành một đóa hoa diễm lệ màu đỏ.

Chi vẫn nắm tay anh trai không rời, cố gắng chạy thoát khỏi khu vực đồng trống để tiến đến khu rừng phía ngoại ô. Con đường nhanh nhất để đến nơi tụ họp chính là băng qua khu rừng này. Trước đây, đó chính là một khu tham quan tự nhiên với những loài động vật được huấn luyện vô cùng an toàn cho du khách. Nhưng hiện giờ, liệu nơi đó có an toàn hay không thì không ai biết được.

Cây cối trong rừng khá rậm rạp, chúng như một quần thể liên kết với nhau bằng sức mạnh của bà mẹ thiên nhiên. Chúng quấn quýt lấy nhau, níu kéo bước chân người đi qua làm họ rơi vào mê cung rồi từ từ tiêu diệt. Những loài động vật vốn hiền lành nay trở nên đầy nguy hiểm. Ở khu vực này, chúng là kẻ săn còn bạn chỉ là con mồi.

Đêm tối là thời cơ thích hợp của kẻ đi săn, chúng sẽ tìm kiếm và đợi chờ con mồi mất cảnh giác rồi tiến đến đánh vào điểm trí mạng. Những đôi mắt sáng trong màn đêm u tối khiến khung cảnh trở nên rờn rợn, tiếng hú đầy phấn khích hay tiếng nước cũng khiến cho bất cứ ai sợ hãi. Chi vẫn cố nắm chặt lấy tay anh trai và kéo anh về đằng sau mình. Cô sợ hãi nhưng sự quật cường khiến cô không thể chùn bước. Cô còn anh trai, cô phải bảo vệ anh ấy và phải sống sót.

Tiếng sột soạt gần hơn, bước chân cô lại càng cố gắng vượt qua chướng ngại. Có thứ gì đó đang đuổi theo họ. Một cảm giác lạnh lạnh đến từ đằng sau, cô không dám quay đầu lại. Thứ tron nhãn đó khẽ phát ra những tiếng “xè xè..”, nó đang bò trên vai cô đầy nhóp nhép. Cô có thể cảm giác được sự phấn khích trong những tiếng kêu của nó, giống như nó đã nhận diện được con mồi.

Anh trai quay mặt nhìn về phía cô đầy khẩn trương. Cô biết anh tỉnh dậy rồi, là anh trai của cô chứ không phải kẻ ngu dốt vẫn ngày qua ngày nói những lời vô nghĩa. Nhưng mà, thứ đấy đã thít một vòng quanh cổ của cô. Cô khẽ mấp máy “Chạy đi... làm ơn... chạy đi...” nhưng anh vẫn đứng đó cố gắng với 1 cành cây to gần đó. Cô thấy thật khó thở, cái vòng tron nhãn đó dần xiết chặt lấy cổ của cô khiến cho trí não trở nên mơ hồ. Trong cơn choáng váng đó, cô thấy dường như có người đang gỡ cái vòng nhóp nhép ấy ra khỏi cổ. Không khí ủa vào lồng ngực khiến cô tham lam hít lấy rồi ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Cứu thoát

Qua một đêm đầy u ám, ánh sáng mặt trời ảm áp lại trải dài khắp mọi nơi trên mặt đất. Những tia nắng xuyên qua từng kẽ lá chiều rọi từng góc nhỏ trong khu rừng âm u, khiến cho mọi vật đều trở nên trong sáng. Trên phiến lá, những giọt sương lấp lánh hòa quyện vào màu xanh của thiên nhiên nhẹ nhàng rơi xuống cái đầu nhỏ xinh của chú nai con khiến chú ta giật mình rồi nhanh chóng quay đầu chạy đi.

Một ngôi nhà gỗ đầy chắc chắn nổi bật bên cạnh dòng suối nhỏ. Tiếng chim hót, tiếng róc rách của nước hòa âm thành bản phối khí mang âm hưởng của trời đất, thiên nhiên và sự sống. Một vóc người hoàn mỹ bước ra từ sau cánh cửa nhỏ, đôi mắt nhắm chặt cùng cánh mũi khẽ phập phồng hít thở lấy không khí trong lành. Mắt khẽ mở, sâu trong đó là một vũ trụ khiến cho bất cứ kẻ nào nhìn vào cũng mê mẩn, bất định.

Cậu nên thôi đi – tiếng nói vọng từ sau gốc cây - Cậu chỉ toàn làm gánh nặng cho con bé.

Đương nhiên tôi biết. Nhưng lão có biết rằng con bé đã rất cố gắng không ? – chàng trai xoay mặt lại nhìn người đàn ông đã đứng bên cạnh từ lúc nào – Tôi thật không ngờ để con bé biết. □

Hừ, thật là vô lại. Cậu mà cũng biết nghĩ đến con bé sao? – người đàn ông khinh bỉ nói – Nếu cậu nghĩ được vậy thì đã không lợi dụng con bé đến lúc

này.

Lão nghĩ sao cũng được. – chàng trai mỉm cười – Tôi chỉ muốn con bé mạnh mẽ lên thôi. Nó sẽ còn phải đối mặt với nhiều thứ khủng khiếp hơn nữa. □

Cậu..là tên khốn kiếp – người đàn ông rít trong kẽ răng. □

Ừ, có lẽ vậy – chàng trai khẽ ngược lên bầu trời – Còn 2 năm nữa thôi là con bé tròn 20 tuổi rồi. Ngày đó cũng nên tới rồi.

Bóng người đàn ông dần khuất sau rặng cây rồi biến mất. Huy liếc nhìn về phía cánh cửa rồi nhanh chóng ngẩng đầu nhìn về phía con suối. Lúc Chi đẩy cửa ra, cô nhìn thấy bóng lưng ngọc ngà của Huy trong khoảng không. Cô khẽ mỉm cười và đuổi đi suy nghĩ ngốc nghếch của mình. Anh trai cô rõ ràng là một người ngốc làm sao có thể cứu cô được chứ. Có lẽ là ai đó đã giúp đỡ cho họ rồi mang họ về đây. Cô nghĩ đến người đàn ông mặc bộ đồ da đen với khuôn mặt ẩn sau chiếc mặt nạ. “Có lẽ là anh ta” – cô khẽ thì thào rồi bước nhanh ra chỗ Huy.

Anh trai – cô khẽ gọi – Anh đã đói chưa ? Em làm chút gì đó cho anh ăn nhé ? □

A! – Huy quay ra nhìn cô, nét mặt rạng rỡ - Lửa .. – rồi lấy tay chỉ vào đồng lửa đang bốc cháy – Anh ta... đốt. □

Tốt tốt. Em hiểu. Là có người giúp đỡ chúng ta đúng không ? – cô cười ngọt ngào sau cái gật đầu của anh trai – Vậy, em sẽ đi làm chút gì ăn nhé. Anh ngồi yên ở đây được không? – Huy lại gật đầu thật mạnh rồi nhìn về phía Chi với vẻ mặt “anh rất đói”.

Chi cười rồi bước vào nhà mà không để ý đôi mắt ngẩng đầu giờ có một tia nhìn sắc bén. Cô nhìn từ sát ở góc phòng, xung quanh dùng đá xây kín còn chừa lại cánh cửa lộ ra ngoài. Chi dùng sức kéo cánh cửa đó ra, bên trong có từng tảng thịt đóng trong túi hút chân không và còn khá tươi mới, không giống với loại thịt vẫn bán trong siêu thị. Đây giống như người ta giết thịt rồi tự cho vào túi vậy.

Suy nghĩ lan man một lúc, cô quyết định vẫn cầm ra để nấu, giờ chả cần biết là gì miễn là qua con đói thì đều ăn. Cô lại kiểm thêm được hai chiếc xiên dài đã cũ kĩ cùng với mấy lọ gia vị đơn giản. Sắp xếp đầu vào đó, cô lấy dao cắt miếng thịt thành từng miếng vừa rồi xiên vào que rồi bắt anh trai cầm hơi trên lửa. Bản thân thì chạy đi nhặt nhanh một ít cành cây nhỏ và kiểm được cái bát đã bị sứt mức nước suối.

Xiên thịt rồi nướng ăn, chả mấy chốc mà 3 tảng thịt to đã chui vào bụng của hai người. Cả hai nằm sóng xoài trên mặt đất lạnh lẽo và ẩm thấp. Chi nhớ đến thời điểm khi bố mẹ còn sống, ngày nào họ cũng được nằm trong chăn ấm, ăn cơm nóng, vui vẻ cười đùa mà không phải lo nghĩ gì. Chi thở dài, bàn tay nắm chặt tay của Huy khẽ nói “Chúng ta đi thôi, anh trai. “

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6: Thay đổi

Qua ba ngày vật lộn, Chi và Huy thoát khỏi sự đuổi bắt của những kẻ cầm quyền thành phố Y, tiến bước vào một thành phố khác – thành phố Z. Ở đây, mọi người được chào đón vô cùng bình đẳng. Dù bạn là một người trốn chạy hay kẻ trộm,... đều được hoan nghênh tại đây. Chi cần bạn có thể bỏ xuống, thành phố Z sẽ đem đến cho bạn một cơ hội sống.

Lúc này, hai người đàn ông mặc áo choàng đen bước nhanh về phía những người vừa mới tiến vào. Họ kèm hai bên Chi và Huy rồi khẽ nói nhỏ “Chúng tôi được lệnh đến đón các người” rồi dẫn cô lên chiếc xe phía trước. Cô dán vào cửa kính nhìn ra bên ngoài với vẻ đầy ngạc nhiên. Đây rõ ràng là một thành phố hiện đại mà trước đây mỗi ngày cô đều tiếp xúc. Chi là sau một thời gian dài bị tàn phá bởi những kẻ “thôn tính”, thành phố Y đã biến thành ngục tối và người dân sống ở đây trở thành kẻ bị cầm tù.

Chiếc xe dừng lại trước biệt thự lớn đường Phan Huy – nơi đây vô cùng yên tĩnh, mang đầy nét cổ kính của Phương Đông. Người đàn ông đứng ngoài cửa khẽ gật đầu chào cô và Huy rồi mời họ đi theo mình vào trong. Tiếng bước chân và chạm với sàn gỗ tạo nên nhịp điệu vô cùng dễ nghe. Chi có cảm giác mình có thể ngủ ngay tại đây lúc này nếu như không có giọng nói của người đàn ông đi trước.

Mỗi khi bước qua một khu vực, ông ta lại giới thiệu với cô một chút về tòa nhà, về những người ở bên trong. Thật sự rất nhàm chán, cô cảm thấy mình không hề thấy hào hứng chút nào. Nhưng, chàng trai bên cạnh thì không nghĩ vậy. Huy dùng đôi mắt vô cùng sùng bái nhìn về phía người đàn ông đang giới thiệu. Mỗi khi bắt gặp ánh nhìn của ông ta về phía mình, anh lại dùng ánh mắt đó nhìn nhìn và nhìn “ghê tởm chết lão đi!” – kẻ nào đó vừa nhìn vừa cười trong lòng. Người đàn ông lắc đầu rồi lại cúi bước về phía trước. Kẻ điên ấy lúc nào cũng khiến ông khó nói nên lời.

Cả ba dừng lại trước cửa phòng bằng gỗ được chạm khắc hình một con rắn thần đầy uyển chuyển. Người đàn ông khẽ cầm chiếc vòng cửa gỗ hai tiếng, cô gái mặc váy màu xanh đen bước ra cúi chào rồi đẩy mạnh cửa sang bên. Trong phòng, từng tiếng cười vang lên rõ ràng khiến cho Huy khẽ ngóc đầu lên để tìm kiếm. Một người phụ nữ vô cùng xinh đẹp đang ngồi giữa vòng vây của sáu chàng trai cười thoải mái. Cô ta có giọng cười đầy quyến rũ, đôi mắt mị hoặc lòng người và làn da trơn mịn không tí vết.

- Xin chào – người phụ nữ cười cười nói – tôi là Celena. Hai người có vẻ vừa mới trải qua một ngày mệt mỏi. Có muốn...vui vẻ chút không?

- Tiểu thư.. ngài nên có chừng mực một chút! – người đàn ông khẽ nói nhưng giọng nói vô cùng cứng rắn.

- Được được, là tôi không đúng rồi. Cảm ơn quán gia Trung đã nhắc nhở - có vẻ như Celena không hề cảm thấy tức giận với lời của quán gia – Hai người...nên đi tắm rửa một chút. Tôi thích sự sạch sẽ..a~

- Tôi sẽ dẫn họ đi tắm rửa, thưa tiểu thư!– Quán gia khẽ cúi mình rồi dẫn đường cho hai người .

Trước khi bước ra khỏi phòng, Celena ném ánh mắt tình tứ về phía Huy rồi khẽ nói “về thật mau!”. Huy nhếch mép đáp lại rồi lẳng lặng bước theo đằng sau Chi. Anh cũng nên chuẩn bị cho công việc của mình.

Tắm rửa sạch sẽ, Chi được hầu gái dẫn vào một căn phòng ăn rộng rãi. Căn phòng được trang trí màu đỏ không quá nhàm chán nhưng lại gây cho người nhìn cảm giác kinh tâm động phách. Thảm dưới sàn màu đỏ nhưng lại thêu hình rồng phượng bằng chỉ vàng đem đến sự huyền ảo, bàn ăn hình tròn với khăn trải bàn đỏ thêu vàng cùng cách sắp xếp bát đĩa rất gọn gàng khiến cho cô không thể nói được nên lời.

Các cô hầu ra ra vào vào bưng từng món ăn nóng hổi đặt lên bàn : nem công chả phượng, ếch xào măng chua, da tây ngưu, yến sào, thịt chân voi... Tất cả trông giống như bữa tiệc của một vị vua vậy. Trong khi cô còn đang thất thần, bàn tay của Celena đã ôm lấy cô kéo về ngực nàng. Nàng ta bế cô đặt lên ghế rồi dùng khăn tay thêu vàng thấm ướt nước lau tay cho cô. Chi cứ nhìn chăm chăm nàng ta cho đến khi Celena ngẩng đầu lên. Nàng khẽ mỉm cười rồi sờ lên gò má trắng hồng của cô đầy thỏa mãn.

- Tiểu thư...xin hỏi anh trai của tôi đâu ? – cô nhìn quanh.

- Không nên gọi là tiểu thư. Gọi là Ela. Anh trai nàng tỷ nữa sẽ đến. Chúng ta ăn trước một chút. – ngừng lại nhìn thẳng về phía cô - Ta hứa.

- Tiểu...Ela.. tôi muốn chờ anh trai. – cô vẫn còn khá ngượng ngùng khi phải gọi tên của nàng ấy.

- Ngoan – bàn tay lại vuốt ve gò má Chi – anh ta sẽ đến, nhưng nàng phải ăn trước đã.

Celena không để ý đến đôi mắt đang giằng co giữa con đói với sự chờ đợi của Chi. Nàng ta dùng đũa kẹp lấy một chiếc nem, cắt làm ba miếng vừa ăn rồi đưa từng miếng một đến trước miệng cô. Chi lắc đầu, nàng ấy lại dùng ánh mắt đau lòng nhìn cô.

Người ngốc nghếch, kẻ ù mưu. Cuối cùng, cô đành chấp nhận ăn từng miếng đồ ăn do nàng bón. Từ ngày bố mẹ mất, cô và anh trai đều sống trong cảnh thiếu thốn đồ ăn cái mặc. Ngày này qua ngày khác, con đói hành hạ tinh thần lẫn cơ thể khiến cho cô gầy đi trông thấy. Khuôn mặt vàng vọt, ốm yếu biến cô từ một thiếu nữ mười tám trở thành một kẻ xấu xí. Càng suy nghĩ, nước mắt của cô lại lăn dài. Cô cố gắng cắn từng ngậm từng ngậm đồ ăn để xua đi cảm giác khổ sở đang tồn tại trong lòng.

Celena đau lòng nhìn cô gái ngồi trước mặt mình đang cố sức cắn đồ ăn. Nàng biết cô ấy đã phải khổ sở chịu đựng đến mức nào. Chi có tên ngu ngốc đó mới khiến cô trở nên tội nghiệp như vậy. Nữ thần của nàng...thật mất hình tượng. Đêm nay, nàng sẽ làm cho tên ngu dân đó sống không yên ổn.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đánh động..

Khi bước chân cuối cùng dừng lại trước cửa gỗ hình rắn, Huy đẩy mạnh rồi tiến vào căn phòng trang trí hoa mỹ. Anh thay bộ quần áo bản thủ bằng áo sơ mi khuy bạc, cổ áo đáng đứng đầy hấp dẫn cùng với quần áo nhẹ nhàng ôm lấy đôi chân thon dài. Khuôn mặt đã qua gột rửa trở nên sáng ngời và đầy hấp dẫn hơn.

Về ngu ngốc thối lui cho nét yêu mị, cuồng dã vẫn chưa tan trên nét mặt. Anh khẽ nhếch môi cười nhìn về phía những người phụ nữ đang quỳ bên cạnh ghế tựa hình rắn. Đôi mắt ánh lên sự thích thú và đầy ham muốn.

Một bóng dáng lướt qua đằng sau khiến anh dừng lại tại chỗ. Đôi tay của người phía sau giống như không xương quần quít trên cổ của anh khiến cho từng tiếng hít thở trở nên trầm thấp. Đôi mắt híp lại đầy nguy hiểm, miệng thì thào đọc một câu “abracata nata mesalia”. Người ở phía sau giống như nhận được một cú đấm mạnh mà bay vọt về phía sau, khuôn mặt đầy ủy khuất.

-Ai nha ! Em trai, không thể đối xử với chị nhẹ nhàng hơn sao ? – tiếng nói ngọt ngào vang lên khiến cho tất cả người hầu mềm nhũn đôi chân.

-Hừ, không phải chị định sát hại em trai sao ?

-Là chơi đùa nha..

-Đừng đùa với em

-Aizz... được được, không đùa là được. – cô gái khẽ gật đầu rồi quát lớn – Nhưng tội mày làm Nữ thần của chị bị thương thì đáng chết.

Celena vừa quát vừa siết chặt Huy bằng một đoạn dây thừng vô cùng cứng cáp. Nàng chẳng việc gì phải thương tiếc cho thằng nhóc này làm gì. Ai bảo nó dám làm Nữ thần của chị bị thương. Nó còn dám sai bảo bọn chúng siết cổ nữ thần của nàng. Khốn kiếp! Nếu quân gia không đến kịp thời có phải nó định siết chết Nữ Thần không? Nàng càng nghĩ càng tức giận, môi càng ra sức đọc thần chú điều khiển sợi dây siết chặt lấy từng thớ thịt của Huy.

Khuôn mặt Huy dần trở nên vặn vẹo, đôi mắt đen chuyển sang màu ánh kim, tơ máu dần xuất hiện trong lòng trắng. Celena cứng người lại khi nhìn thấy vẻ mặt của anh. Nàng vội vàng siết chặt hơn cánh tay nắm dây để tránh khỏi sự vùng vẫy của Huy.

Nhưng có lẽ đã quá muộn, Huy giựt đứt từng vòng dây quanh người rồi biến thành hình dáng một con mãng xà đen, trên lưng có từng đốm vàng kim lóa mắt. Mãng xà thè cái lưỡi dài rồi dùng đuôi cuốn lấy nàng, đem nàng siết chặt lấy trong cơ thể của nó. Từng vòng siết giống như những chiếc dây quấn quanh cổ của nàng khiến hơi thở của nàng trở nên gấp gáp. Celena rít từng hơi qua lỗ mũi, tìm cách thoát khỏi vòng siết của cái đuôi mãng xà nhưng vẫn không thể phản kích được.

Những tiếng “xè.. xè” vang lên trong đêm tối khiến cho vị quân gia cũng phải vội vàng tỉnh dậy. Ông không hề nghi ngờ là hai con xà điên kia sẽ gây động tĩnh khiến Công Nương tỉnh dậy. Đúng là một lũ náo bỗ xuống mông mã. Nếu mà Công Nương tỉnh dậy thấy cảnh này thì chắc cô ấy sẽ chết ngất ra mất nhưng chúng nó đánh nhau cũng là cái tốt, chết bớt một con bớt một xuất com.

Cho đến lúc quân gia Trung xuất hiện ở cửa phòng S thì hai con xà điên vẫn đang quấn quít lấy nhau. Celena lúc này đã biến thành một con rắn trắng to lớn, trên đầu nó có một vết ánh kim kéo dài từ đỉnh đầu xuống trán vô cùng xinh đẹp.

Lúc này, con rắn đang giương nanh cắn về phía mãng xà khiến cho nó đôi lúc bị thương trên cơ thể. Quân gia Trung khẽ cau mày, biến thành hình dáng một con Hồ Trắng lao lên đập mạnh vào đầu hai con Xà điên. Sau đó, ông quay trở về hình người nhìn hai con Xà đang bất mãn nằm trên đất.

- E..hèm! Nhị vị có muốn vào nội không? – giọng âm trầm của quân gia Trung vang lên đập vào bốn bức tường rồi vọng lại, mang theo uy áp của kẻ nắm giữ quyền lực.

- khè.. khè.. – hai con xà quay ra nhìn nhau rồi liếc về phía quân gia đầy bức tức. Bọn chúng xinh đẹp thế này lại dám đem đi nấu sao? Lão tướng ăn thịt rắn chúa như ăn thịt chuột à.

- Chớ bất mãn. Nếu Công Nương thức giấc ... hậu quả...nhị vị gánh được sao? – lại tiếp tục xài uy áp của bậc trưởng lão.

- Khè...khè...khè –rồi rồi, lão ta lại lôi Nữ Thần ra dọa nạt. Ai bảo kẻ mà hai người.. à không hai xà này sợ là Nữ Thần chứ. Lúc nào cũng núp sau bóng Nữ Thần mà bắt nạt Xà bọn họ, lão già đáng ghét.

[tác giả : hơ hơ! Thế hai con xà nào vừa bị con hồ trắng đập cho ngớ người thế kia?]

hai xà : * khóc lóc vô cùng tủi thân *]

Hai con xà to lớn tròn tròn đôi mắt lên nhìn quân gia Trung rồi tự động thu nhỏ dần thân mình thành hai con rắn nhỏ rồi bò về phòng của chúng ở trái và phải. Quân gia cũng đã nghe thấy động tĩnh cách cửa 50 mét. Ông bước nhanh ra cửa, tiến về phía tiếng bước chân đang rón rén.

- Hoàng tiểu thư! Cô cần gì sao? –tiếng nói của quân gia Trung vọng lên trong đêm tối khiến bóng người đang tiến xuống cầu thang giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tìm kiếm

- Tôi...tôi...tôi muốn uống nước.. – Chi lí nhí nói ra tiếng, mở to mắt đầy sợ hãi nhìn vào khoảng không đen đặc trước mắt.

Trong biệt thự này, chỉ có ánh trăng chiếu qua cửa sổ mới đem đến một chút ánh sáng mờ nhạt trong đêm tối. Những khoảng không còn lại hầu như được chiếm lấy bởi màn đêm, sự trống trải và đầy sợ hãi. Cô nhìn rất lâu về phía trước, hình ảnh người đàn ông mặc bộ đồ vest dần hiện ra khiến cảm giác sợ hãi trong cô cũng bớt dần. Thay vì một mình mò nằm trong bóng tối, có một người đứng cạnh bao giờ cũng an toàn hơn.

Cô xuống lầu cũng vì nghe thấy những tiếng thì thầm rất nhỏ bên tai, chúng bảo cô phải đi xuống dưới phòng này. Chúng nhắc cô phải bước từng bước thật nhẹ nhàng, không được gây ra tiếng động và tiến về căn phòng có khắc hình rắn. Cô cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ biết cô cứ mơ màng đi như vậy cho đến khi tiếng nói của quân gia vang lên.

Quân gia vẫn đứng im tại chỗ đầy cung kính nhìn khuôn mặt cô gái trước mắt thay đổi liên tục. Ông cũng không muốn giấu cô điều gì cả nhưng nếu nói ra liệu cô có tin không? Hay cô sẽ nghĩ rằng họ đang muốn giam giữ cô rồi tìm cơ chạy trốn. Ông biết cô của bây giờ khác cô của trước kia nhưng tính bảo thủ dù có qua bao kiếp vẫn mãi như cũ. Ông phải làm sao đây?

Chi dùng ánh mắt dò xét nhìn về phía quân gia. Từ lúc nhìn thấy cô, ông ấy luôn dùng ánh mắt có chút gì đó nuối thương, đau xót mà nhìn cô. Chẳng lẽ, họ tính làm điều gì xấu với cô và anh trai? Vừa nãy, cô đã lên lút kiểm tra xem anh trai ở căn phòng nào nhưng cũng không hề thấy bóng dáng. Họ đã làm

gi với anh trai cô rồi ? Cô phải làm sao ?

--- ----- dài phân cách trời mau sáng -----

Qua một đêm đầy nghi vấn, Chi bọc chặt mình trong tấm chăn bông rồi ngồi im ở góc phòng. Cô không hiểu tại sao bản thân lại có cảm giác quẫn quẫn như đang dấu diếm mình điều gì. Có lẽ, cô hơi nhạy cảm một chút nhưng cô thấy bị đe dọa. Giống như, họ muốn nhốt cô lại và chia rẽ cô với anh trai mình.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, Chi ngẩng đầu nhìn về phía cửa với vẻ hoảng hốt. Cô còn chưa chuẩn bị tâm lý.

Cạch...cạch...

Cửa gỗ bị đẩy ra mạnh mẽ, người đàn ông với bộ đồ đen lại xuất hiện một lần nữa. Anh ta vẫn giữ chiếc khăn bịt mặt và đôi mắt sắc lạnh nhìn về phía Chi. Cô rụt người rồi cố hết sức lui dần về phía sau. Cô cảm thấy sợ hãi anh ta – một người đàn ông mà cả cơ thể chỉ tỏa ra sự chết chóc ngay từ lần đầu gặp mặt. Ấn tượng của cô đối với anh ta là một chuỗi những hành động dứt khoát, không dư thừa và sự lạnh giá từ đôi mắt màu vàng. Tất cả xoáy sâu vào từng tế bào cơ thể khiến cô run sợ kẻ đứng trước mặt.

-Xin chào! Chúng ta lại gặp nhau. – giọng nói vang lên đầy từ tính – Hy vọng cô không ném tôi đến tầng mây nào đó.

-Tôi...anh trai tôi đâu ? – Chi gắng giữ cho giọng nói mình trở nên mạnh mẽ nhưng đôi vai run run lại đang tố cáo sự sợ hãi của cô.

-Anh trai cô...tôi đã có sự sắp xếp. – anh ta nói rồi khẽ nhìn về phía cô – Anh ta sẽ được bác sĩ của chúng tôi chăm sóc và trở thành một trong mười người đầu tiên dùng thử ống thanh trùng.

-CÁI GÌ?...anh chỉ nói rằng sẽ cứu chúng tôi với điều kiện tôi phải làm người ở cho anh...tại sao? .. tại sao lại thành thử nghiệm. Anh tôi không phải là vật thí nghiệm của các người.. các người mau thả anh ý ra.. MAU THẢ RA! – Chi mất đi sự kiểm soát bản thân, cô trở nên dữ tợn rồi lao đến trước mặt người đàn ông đối diện, siết chặt lấy cổ áo anh ta và hét lên đầy tức giận.

-Cô – anh ta nói rồi dùng bàn tay rắn chắc giữ lấy hai cổ tay đầy mảnh mai của Chi – nên biết mình đang làm gì. Như lời đã hứa, tôi nói sẽ khôi phục tâm lý cho anh ta và bác sĩ của tôi đang làm điều đó.

-KHÔNG ! RÕ RÀNG CÁC NGƯỜI ĐANG THỬ NGHIỆM VÀ COI ANH TÔI LÀ CHUỘT BẠCH..LŨ KHỐN KIẾP...BẤT NHÂN...ĐỒ KHỐN..TÔI PHẢI GIẾT CÁC NGƯỜI – Cô tuyệt vọng gào lên. Cô biết mình nhỏ bé, sức lực của mình không thể đánh trả được người đàn ông đối diện nhưng sự tức giận giờ đã lên đỉnh điểm. Anh trai cô, người thân cuối cùng của cô..

-CHI ! – giọng người đàn ông trở nên giận dữ - Em hãy biết điều một chút. Tôi có thể nhin một lần nhưng không có nghĩa lần thứ hai cũng vậy. Nếu em mong muốn cuộc thí nghiệm thành công, hãy im lặng và làm theo những gì tôi nói. Nếu không, đừng trách tôi không cảnh báo trước.

Anh ta buông đôi tay mảnh mai đang cào lên hai cánh tay của mình rồi lạnh lùng đẩy Chi ngã về giường. Cánh tay bị cào rách do cử động mà máu chảy từng giọt rớt xuống drap giường trắng giống như bông hoa bị ngạn nở giữa trời tuyết. Anh ta nhìn lướt qua người con gái đang nằm cuộn tròn trên giường mà nức nở rồi khẽ thở dài quay đầu đi khỏi phòng. Có lẽ, cô vẫn chưa có khả năng hiểu những gì anh đang làm. Nhưng anh sẽ chờ, sẽ chờ cô quay trở lại ... làm Nữ Thần của anh.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tuyệt thực

Trong thời gian dài tuyệt thực, lượng calo trong cơ thể người dần tiêu hao, dạ dày co bóp mạnh mẽ hơn, hơi thở trở nên nặng nhọc, miệng đắng, lưỡi khô, làn da trở nên thô ráp thiếu sức sống. Đôi mắt giống như có lớp màng che chắn khiến cho mọi thứ xung quanh trở nên mơ hồ. Theo thời gian, từng bộ phận trong cơ thể sẽ xảy ra sự xáo trộn lớn và cuối cùng dẫn đến tắt thở...

Đã năm ngày nay Chi không ăn uống gì hết, những bát com nóng hổi được đưa đến rồi bị đem đổ khi đã lạnh ngắt. Chi không nói không kêu gào la hét như trước. Cô trở nên im lặng, chỉ đưa mắt nhìn về ô cửa nhỏ hình tròn với những chấn song bằng gỗ.

Người hầu ba lần vào đưa com đều lặng lẽ than thở, họ tìm mọi cách : nhẹ nhàng có, bạo lực có nhưng đều không lay chuyển được người con gái đang im lặng ở đó. Chủ nhân và quản gia đều đã đi vắng từ tuần trước đến nay vẫn chưa thấy hồi âm dù họ đã truyền thư tín, kể cả điện thoại cũng đều ngoài vùng phủ sóng. Hai vị trời đánh kia thì ngày ngày đều đi đến sáng mới quay về, cũng chẳng nói năng gì đến lời của họ.

Cô hầu gái khẽ thở dài, cô lấy tay đẩy cánh cửa gỗ rồi bê theo khay com vào. Cô gái vẫn ngồi lẳng lặng nhìn về phía cửa sổ nhưng lúc này hô hấp đã không còn thông suốt. Từng tiếng thở nặng nề phát ra nơi góc tường cùng về mặt tái nhợt khiến cho cô hầu cũng phải rọi lệ.

- Sao tiểu thư phải hành hạ bản thân như vậy ? Chủ nhân là một người tốt. Ông ấy sẽ không hại tiểu thư.

-

- Chẳng lẽ tiểu thư vẫn không hiểu sự quan tâm của chủ nhân sao ?

-

- Tiểu thư ! Xin người hãy ăn đi, dù chỉ một chút thôi.

- Hôm nay là ngày mấy rồi? – tiếng thều thào phát ra từ đôi môi nứt nẻ khiến cho cô hầu gái giật mình.

- Tiểu..tiểu..thư ! Hôm nay đã là 21 rồi ạ.

- ... 21 rồi sao ? Ta đến đây cũng đã lâu rồi..nhưng Huy đâu ?

- Tiểu thư...

- Người có biết Huy của ta ở đâu không ?

- Tôi....

- Cô ra đi. Ta không muốn ăn – tiếng thều thào lại khe khẽ vang lên rồi tắt ngấm. Căn phòng lại trở về sự im lặng của nó sau tiếng thờ dài của cô hầu cùng tiếng cửa đóng lại.

Đôi khi, chính Chi cũng thắc mắc tại sao bản thân có thể cam chịu cuộc sống ở nơi đây trong khi tung tích của anh trai lại biến mất. Giống như có một bàn tay vô hình nào đó đang trói cô lại nơi này, bắt cô phải phụ thuộc vào người đàn ông kia. Nhưng rốt cuộc lại cái gì thì bản thân cô lại chẳng hề rõ. Mọi thứ mờ lung rồi mờ dần trước đôi mắt nâu trong suốt. Chi cảm thấy mình cần phải ngủ, ngủ một giấc thật an lành.

□ □ □ □

Chi cảm thấy có một bàn tay đang khẽ vuốt ve đôi má của mình. Mùi hương dễ chịu và gần gũi khiến cô tham lam hít vào lồng ngực. Bàn tay ý vừa to vừa chai sạn khẽ vén những lọn tóc dài của cô ra sau tai. Từng cử động đều trở nên vô cùng tinh tế và tỉ mỉ, cô có thể cảm nhận được sự ấm áp lan tỏa theo chiếc khăn đang đặt trên trán đến từng vùng ở khuôn mặt.

Đột nhiên, tiếng cửa mở ra một cách mạnh mẽ khiến cơ thể cô run rẩy theo. Bàn tay chai sạn đó cầm lấy tay cô khẽ vỗ về. Cô nghe thấy giọng nói nào đó quanh quẩn bên tai nhưng lại chẳng rõ ràng. Cô có cảm giác xấu về người vừa vào phòng. Thật thô lỗ, tại sao lại không gõ cửa chứ nhỉ ? Suy nghĩ lung tung, cô lại nhanh chóng chìm vào giấc ngủ mà không để ý đến bàn tay kia đã lặng lẽ rời đi.

Lúc này, đằng sau cánh cửa gỗ, hai người đàn ông đang đứng đối diện nhau. chàng trai có khuôn mặt đẹp liếc mắt nhìn người đàn ông đang tức giận đứng trước mặt mình rồi khẽ mỉm cười. Anh cũng không ngờ mình có thể tỉnh lại, gặp cô và đối diện với tên dò hơi nào đó đã từng ra vẻ cao ngạo.

- Anh! Tôi chữa khỏi cho anh không phải để anh đi cản trở tôi và cô ấy.

- Em rẻ. Muốn tiến tới với em tôi, ít nhất cậu nên biết nhún nhường và kính trọng người lớn tuổi – chàng trai với khuôn mặt đẹp khẽ mỉm cười.

- HUY ! Anh muốn chết – đôi mắt người đàn ông ánh lên sự nguy hiểm.

- Jack ! à không. Hay tôi phải gọi cậu là Long nhỉ ? Mặc dù rất cảm kích vì cậu đã cứu tôi thoát khỏi một kiếp nhưng không có nghĩa là cậu có quyền to tiếng với tôi. Nên nhớ, em gái tôi là Át Chủ Bài. Còn cậu, chỉ là con J Cơ bảo hộ nó thôi.

- Ha, đúng là chữa khỏi bệnh ngu ngốc cho anh quá sớm thì phải.

- Này Long, tôi còn chưa trả thù cậu vì dám để con xà khốn kiếp kia biến thành tôi đâu. Thế nên, sau này đừng có mà dùng giọng điệu đầy nói với tôi. – một chiếc dao nhỏ phóng từ tay Huy đâm thẳng vào vai trái đang định né tránh của Long – Nên giữ bản thân trong sạch một chút. Em gái tôi ghét mấy thằng dơ bẩn.

- Nếu không phải vì Chi tôi đã đập chết tên khốn nhà anh – Long tức giận quát lên rồi ôm vai trái bị thương đi xuống cầu thang.

- Sống đến thời đại này rồi mà nó vẫn trẻ trâu như vậy. Thật thay em mình lo lắng! – Huy trầm ngâm rồi bước lại vào phòng – Nhưng mà, cái tội để em mình tuyệt thực, một dao đó có vẻ vẫn nhẹ nhàng lắm. Cần phải nghĩ ra cái khác để giải trí thôi!

Chương 10: Giác mơ

Chi đã có một giấc mơ thật dài. Ở đó, cô nhìn thấy một đôi vợ chồng đang dắt tay một cậu bé đi về phía ngược lại. Cậu bé có khuôn mặt tròn, đôi mắt đen nhánh và khuôn miệng cứ mím chặt như tức giận điều gì. Cô bước đến gần hơn, âm thanh xung quanh cũng vì thế mà trở nên to hơn hẳn. Trong những âm thanh ồn ào ấy, cô nghe được giọng nói non nớt của cậu bé khi ngược mắt nhìn về phía dòng người đang lướt qua trên đường

- Làm ơn cho con một cô em gái. Con chỉ muốn được bảo vệ em gái thôi! – cậu bé lầm rầm nói rồi lại quay mặt nhìn về phía bụng của mẹ mình.

Cô khẽ mỉm cười. Cậu bé ý thật đáng yêu, thích em gái đến mức phải giận đối với bố mẹ như vậy sao? Thật ngốc quá đi. Khi chưa kịp định hình, Chi lại thấy mọi thứ xung quanh chuyển sang nơi khác. Đây là nhà của một gia đình nghèo, xung quanh được xây bằng những miếng gạch thừa hoặc cũ kỹ bị người ta bỏ đi. Gạch xếp chồng lên nhau được liên kết lại bằng loại vữa trộn loãng và nhão nhoét khiến cho người ta có cảm giác căn nhà bất cứ lúc nào có thể đổ.

Trên chiếc giường gạch đỏ, cậu bé kia đang áp tại lên chiếc bụng tròn của người phụ nữ. Cậu khẽ lấy tay vuốt ve chiếc bụng tròn đó, thi thoảng lại thì thầm những câu nói lạ lùng. Đôi lúc lại cười rộ lên khi cảm giác thứ gì đó trong bụng mẹ đang nhô lên. Ngoài cửa sổ ánh trăng đã lên cao, ngọn đèn dầu trên bàn cũng trở nên nhỏ bé hơn. Căn nhà thiếu cửa đột nhiên trở nên lạnh giá.

Chi nghe thấy rất nhiều tiếng bước chân tiến dần đến đây. Tiếng những chiếc lá khô bị dẫm nát dưới chân khiến khung cảnh trở nên ghê rợn. Đột nhiên cô cảm thấy lo lắng, hai mẹ con cậu bé có biết là những kẻ kia đang đến không? Cô tiến đến gần nói với họ hãy chạy đi. Cô cố chạm vào họ nhưng không thể, cô hoảng sợ gào thét nhưng họ đều không nghe thấy.

Mọi thứ đột nhiên tối sầm lại, cô nghe thấy tiếng la hét, tiếng khóc, tiếng chửi rủa.. Rất rất nhiều âm thanh vang lên đập mạnh vào tai khiến cho Chi điên cuồng chạy. Cô muốn chạy trốn khỏi chúng, muốn thoát khỏi những kẻ điên đó.

Khi Chi mở đôi mắt đắm nước ra thì phía trước đã là khung cảnh khác, cô nhìn thấy cậu bé với khuôn mặt bị một vết rạch lớn nắm tay cô bé con đang từng bước leo lên đền thờ ở phía trên cao. Cô nhìn về phía cô bé con, bàn tay bị những cành cây quật vào nhưng vẫn kiên cường mím môi bước theo anh trai. Cô nghe thấy tiếng thì thầm của cậu bé “Em à, cố lên. Mẹ mất rồi nhưng còn có anh. Chúng ta sẽ làm được”. Nghe đến đây, nước mắt Chi lại rơi xuống, có lẽ mẹ của cậu bé đã mất trong lần trước rồi.

Chớp mắt, Chi lại nhìn khung cảnh thay đổi thành hình ảnh đồng cỏ. Hai đứa bé lúc này đã lớn, chàng trai có vẻ đẹp yêu mị, cô gái có nét ngây thơ. Cô nhìn thấy từ sau lưng chàng trai hiện ra đôi cánh đen, còn cô gái nhón miệng cười lại có đôi cánh màu vàng. Bóng hình con phượng hoàng bay lượn xung quanh cô gái.

- Em là phượng hoàng còn anh sẽ là người bảo vệ cho em cả đời, em gái của anh...

Câu nói đột nhiên ngừng lại bởi hình ảnh trước mắt, một chiếc kiếm đâm thẳng từ sau vào trái tim người con gái đối diện. Cậu bé mở to mắt nhìn vào phía cô gái đang dần mất đi sự sống. Lũ người đằng sau thấy kẻ cầm đầu đã đâm được cô gái thì chen lấn nhau chạy lên đánh tới tấp về phía chàng trai.

Đôi mắt Chi nhòe dần, cô cảm nhận được cái đâm từ phía sau đầy đau đớn. Dòng máu nóng trong cơ thể trào dâng ra ngoài đầy lạnh lẽo, những bàn tay góm ghé đang cố gắng kéo lấy đôi cánh vàng óng tuyệt đẹp và tiếng la hét man rợn của những kẻ ngoài kia. Tại sao loài người lại đáng sợ đến như vậy? Chi muốn gào lên nhưng lại không thể. Trước khi ngất lịm đi, cô còn nghe thấy đầu đó tiếng thì thầm “Anh sẽ trả thù cho em! Chờ anh!”.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương 11 : Cuộc sống mới

Tỉnh dậy sau một giấc mơ dài, Chi hé đôi mắt khẽ nhìn xung quanh rồi cụp mắt lại. Cô cảm thấy đầu nặng nề hơn và tay chân mềm nhũn. Do nhìn đói quá lâu nên lúc này bụng cô rền vang khúc nhạc “ ọt ọt ”. Chủ nhân của cái bụng khẽ đồ mắt rồi liếc mắt nhìn sang bên cạnh. Chạm vào tầm mắt cô là mái tóc ngắn đen mượt mà ngay trong tầm với. Khá ngạc nhiên, Chi cố nhích người quay lại để nhìn cho rõ thì mái tóc đen đó được hất lên lộ ra khuôn mặt vô cùng quen thuộc.

- H...u...y...hu...y... oa...oa...aa...ha..ha – Chi vừa gọi tên chàng trai trước mặt vừa cất tiếng khóc do lâu ngày không ăn mà trở nên đứt quãng.

- Ngoan. Ngoan. Anh đây, đừng khóc, đừng nói. Em vừa mới bệnh dậy.

- Hu...y...o...a...o...a – Chi vẫn nức nở từng cơn, bàn tay dùng sức bấu víu lấy cánh tay của Huy, chui đầu vào lòng anh mà khóc.

- Xin lỗi.. Anh sẽ không đi đâu hết. Anh sẽ không lại bỏ rơi em nữa. – Huy khẽ vuốt ve những sợi tóc rơi trên vai áo của Chi, khuôn mặt đầy ôn nhu nhưng trong mắt lại mang vẻ tang thương – Chi! Nghe anh. Nhờ có Long nên anh đã trở lại như xưa nhưng không vì em phải yêu thương cậu ta. Nếu ghét thì hãy cứ ghét đi, được không ?

- Ừm..em không cần thích hẳn – tiếng nói của Chi đã trở nên rõ ràng hơn, vừa nói cô vừa nhớ đến hình ảnh tên đáng ghét nào đó dám dùng sức mạnh với mình rồi khẽ bỏ thêm một câu – Em sẽ hành hắn.

- Ha ha – Huy cười đầy sung sướng – được, theo ý em. Vậy ăn một chút cháo loãng anh đã nấu sẵn nhé! – trong đôi mắt hoa đào lóe lên tia sáng rồi vui vẻ bước xuống nhà bếp . Dù sao thì sự đau đớn đến từ tình yêu sẽ đáng nhớ hơn.

Sau những cơn mưa, bầu trời dần trở nên trong sáng hơn. Muôn loài như trải qua một lễ gột rửa trở thành nên sạch sẽ và mới mẻ hơn. Hình ảnh người đàn ông cời trần với đôi tay cơ bắp cùng khuôn mặt góc cạnh đang hướng về cửa sổ nơi Chi nằm. Cô lẳng lặng ngồi nhìn đầy hoang mang và suy nghĩ.

Cô đã từng cho rằng người đàn ông kia là kẻ cứu vớt cuộc đời cô cho đến lúc hắn ta chia rẽ cô và anh trai ở hai nơi. Khi hắn quát lên với cô và cả vẻ thất vọng trong đôi mắt màu vàng ấy cô đều nhìn thấy.

Lúc hắn ta nhắm mắt lại, mọi vật trở nên thật ôn hòa và bình dị khiến cho trái tim cô chậm chạp tiến gần đến. Nhưng rồi sau đó, hắn ta tỉnh dậy và mọi thứ thay đổi. Đôi mắt đó xoáy sâu vào tâm can cô bóp nghẹt trái tim đang thổn thức. Hắn ta là Long – một con rồng hung hãn với ánh mắt chết người và dữ tợn.

Khi Long bước đến cửa phòng, Chi vẫn đang thẫn thờ nhìn về bầu trời rộng lớn ngoài kia. Bản thân anh cũng biết rõ đôi cánh phượng hoàng của cô sẽ từ lúc xuất hiện và đưa cô rời khỏi vòng tay anh.

Phượng Hoàng và Rồng tuy là một đôi nhưng có một điều mà không ai biết được. Phượng Hoàng sống lại từ trong biển lửa sẽ là Chúa tể của muôn loài và sẽ thống trị toàn thế giới. Long càng nghĩ lại càng cảm thấy sự lo lắng ấy của mình đáng tin cậy. Hắn bước đến gần Chi rồi ghì chặt lấy khiến cô giật mình giằng mạnh người ra.

- Đừng ! Đừng kéo tôi ra! – Long thì thảo rồi ôm chặt cơ thể nhỏ bé của cô vào lòng. Hắn tham lam hít lấy mùi thơm ngọt ngào đang tỏa ra từ cơ thể cô như một kẻ săn mồi tìm thấy được nơi chốn.

- Anh muốn gì ? – Chi kêu lên đầy mệt mỏi. Cô chán ghét cảm giác bị người khác nắm mũi đất đi mà bản thân thì chả biết hắn muốn gì.

- Tôi chỉ muốn ôm em một chút thôi. Chi... - Long tự làm bầm rồi quay mặt dụi đầu vào cổ cô mà nói – Em có hận tôi không?

- Anh đã chữa khỏi cho Huy. Tôi sẽ không hận anh.. nhưng cũng sẽ không thích anh .

Giọng nói đều đều của cô khi lọt vào tai Long làm hắn cảm thấy bản thân như lọt trong một đám sương mù dày đặc không có lối thoát. Hắn thêm khát tình yêu từ cô, nhớ nhung cô nhưng bản thân cô lại coi thường tình cảm đó.

Có phải bởi vì những sai lầm trước đây của hắn đã khiến trái tim cô lạnh giá rồi cự tuyệt tình cảm đầy cháy bỏng này? Cô muốn bắt đầu một cuộc sống mới mà không có hắn. Vậy hắn phải làm sao để cô chấp nhận và quay trở lại bên hắn đây? Ngoài sân, gió lạnh đã về mang theo chút mưa nhỏ tưới đẫm một mảng sân còn nơi đây – trong căn phòng âm ập này sự cô độc và xa lánh đang dần khiến trái tim của một người đàn ông héo mòn.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 11 : Cánh cổng

Có những khi chúng ta lên kế hoạch và làm mọi việc trong vô thức vì vậy sai sót là điều khó tránh khỏi. Đối với Huy, thù hận có thể che đậy sau đôi mắt xanh đẹp để mê hồn của anh. Huy có vẻ đẹp thánh khiết của một thiên thần nhưng mang trong mình trái tim của ác quỷ. Bất cứ lúc nào, con ác quỷ đó cũng sẽ nhảy múa của với trăng sao khiến cho trời đất này xoay chuyển trong bóng ma của cái chết.

Huy ngược nhìn bầu trời đen ngòm đang hiển hiện ở trước mặt mà khẽ cười. Anh đã từng cố gắng, đã từng dùng tính mạng mình để bảo vệ em gái nhưng cuối cùng thì nó vẫn chết. Cái chết đó xảy ra một cách nhanh chóng và ngay trước mắt khiến cho bản thân anh dù không muốn thừa nhận vẫn phải cam chịu. Loài người – chính bọn chúng đã đem em gái anh thành một thứ vật tế để thỏa mãn sự bất lực của chúng.

Một lần nữa tỉnh dậy, cả anh và cô đều trở thành hai kẻ mất đi đôi cánh. Xayda báo người kịp thời để cứu anh và cô nhưng lại không thể giữ lấy đôi cánh đẹp đẽ của Chi. Đôi cánh vàng luôn mở rộng khi nhìn thấy anh bước về phía cô. Nó mềm mại ôm ấp lấy Chi khi cô chìm vào giấc ngủ, khẽ rung động khi cô khóc.

Anh muốn bọn họ phải trả giá cho những gì anh và cô phải chịu đựng. Anh muốn bọn chúng – những kẻ đã giết chết gia đình anh phải đền lại bằng cách cảm nhận tội ác của chúng ngay cả trong giấc ngủ. Anh muốn biến chúng thành những tên nô bộc để chà đạp lên phẩm hạnh của những kẻ đó. Anh muốn trả thù.

- Xayda ! Ông còn nhớ chứ, chiếc thánh giá mà chúng đã dùng để niêm phong đôi cánh của Chi. Tôi muốn có người lấy nó về. Và, tôi nghĩ đã đến lúc nên chuyển số thuốc đó ra ngoài rồi ha ha ha. Những kẻ thử thuốc hay giết hết đi cho tôi. Nhớ, gọn gàng và sạch sẽ. Em gái tôi ghét thứ bẩn.

- Vâng, thưa cậu chủ – người đàn ông đứng sau lưng Huy cúi gập 90 độ rồi khẽ ngẩng mặt lên. Trong đêm trăng, khuôn mặt ẩn hiện đó có nét tương đồng với quân gia Trung.

Sáng hôm sau trên tiêu đề giật tít của các tờ báo lớn đều đăng thử nghiệm thành công một loại thuốc giúp cho con người có thể có được cuộc sống tốt hơn. Điều đó làm dấy lên hàng ngàn cuộc tranh cãi trên các blog, diễn đàn cũng như mạng xã hội. Cả thế giới liệu sẽ hỗn loạn vì điều này ?

- Tin mới về “ ông thanh trùng ” của G.o.D đây! Nhà sản xuất đã quyết định tung 100 sản phẩm ra thị trường. Liệu đây là tin vịt hay là đường lối kinh doanh của G.o.D ?? Báo đây, báo đây, báo mới đây.... – tiếng hét của đứa trẻ bán báo dạo gây náo loạn khu vực phố tập nập người qua.

- Mày nói thật không đây thằng oắt kia? Cho tao một tờ..

- Tao nữa...

- Lấy cho tôi một tờ...

Chỉ trong vài phút đồng hồ, những tờ báo vẫn còn thơm mùi mực in đã biến mất để lại tro bụi một thằng nhóc với chiếc mũ lưỡi trai lụp xụp cùng hàm răng trắng bóng đang nhe ra hết cỡ. Đôi tay ướt nhoèn của nó đang cầm những đồng tiền nhàu nát vuốt phẳng rồi khẽ lăm bằm :

- Bán hết rồi...

Người đàn ông già nua lặng lẽ đứng ở góc đường nhìn theo bóng lưng của thằng bé với đôi mắt tràn ngập tán thưởng. Ông ta khẽ thì thầm vài câu nói vô nghĩa rồi quay lưng biến mất sau những ngôi nhà cao tầng. Một dấu vết cũng không để lại.

Thông tin sản phẩm mới của G.o.D được đưa lên quảng cáo, câu kéo một lượng lớn người xem cũng như tò mò dạo qua trang web của họ. Mọi người ở khắp nơi đều muốn tìm hiểu sản phẩm mới này có khả năng gì và làm được điều gì để thay đổi cuộc đời họ.

“ Các bạn đã từng nghĩ rằng thế giới này quá đen tối và cuộc sống hiện tại thật tồi tệ ? Đừng lo, Goddess Of Dream – Nữ thần của những giấc mơ sẽ là một sự cứu rỗi cho các bạn. Với thành phần đến từ tự nhiên, bạn sẽ được trải qua giấc mộng đẹp như bạn mong muốn. Hãy nhắc máy và đặt hàng ngay!” – tiếng tivi vang lên trong căn phòng khách ở ngôi biệt thự nơi Chi đang sống.

- Anh trai ! – cô lấy tay đang bốc snack ăn chọc vào người Huy – Đây là cái gì vậy?

- Đây là thứ cứu sống anh. – mặc dù rất ngại ngần ngón tay của Chi nhưng Huy cũng không thể làm gì khác ngoài trả lời.

- Là thứ mà tên Long kia bắt anh làm người thử nghiệm? – Chi lại tiếp tục dùng ngón tay đó chọc tiếp vào người Huy.

- Ừm. có thể nói là vậy... ! – Huy cảm lạnh nhìn bàn tay còn dính vụn snack ý sờ vào áo trắng một cách cam chịu.

- Ồ, vậy có đau không ? – Lần này là cả hai bàn tay dính vụn snack chạm vào chiếc áo trắng của người đối diện.

- Công chúa.. em có nhớ định nghĩa của từ sạch sẽ không ? – Huy giả vờ tức giận rồi quay ra nhìn cô gái ngốc nghếch đang dùng sức chùi tay vào áo anh.

- Ah ! Em nhớ ra mình cần phải rửa tay ha ha ha ha – Chi hét lên rồi dùng tốc độ nhanh nhất phi thân lên phòng. Tiếng cười lạnh lớt của cô vang vọng trong từng góc ngách khiến cho thế giới của Huy trở nên âm áp hơn.

- Cậu có thể ra... hoặc có thể chết...! - Huy cất giọng nói vô cảm rồi nhìn về góc tường phía bên trái.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chương 12 : Cánh cổng (2)

Người đàn ông ẩn mình ở góc tường khẽ lắc nhẹ thân người, tiến đến trước mặt Huy. Đôi mắt chăm chú nhìn vào khuôn mặt thanh thoát nhưng đầy nét khinh bỉ đang hướng về phía mình. Long dùng bàn tay trần đánh về phía Huy. Từng đòn một đều mang lực sát thương cực cao nhưng Huy chỉ mỉm cười rồi lạnh lùng tránh thoát.

Huy không hề hoang mang, tránh né từng nắm đấm của Long cùng với bộ móng vuốt sắc nhọn đang cố lấy mạng mình. Trong khi đó, Long gần như cạn kiệt sức lực trước người đàn ông trước mắt khi năm lần bảy lượt ép đối thủ vào tử huyệt nhưng lại bị hấn phá giải.

- Huy ! Anh khốn kiếp. – Long gầm lên đầy tức giận khi Huy không chịu động thủ.

- Long, ăn nói với anh trai của bạn gái cần lễ phép.

- M* nó, tôi không phục – hấn thở hỗn hển, khuôn mặt nhễ nhại mồ hôi vẫn cố gào lên.

- Tôi nói... em gái tôi ghét đồ bẩn – Huy cười nhếch mép rồi khẽ thả roi Long đang bị giữ trên không trung xuống. Cái cơ thể to lớn của hắn được tiếp xúc với mặt đất khiến cho mọi thứ xung quanh trở nên rung chuyển – Vui lòng đi tắm. Cảm ơn.

Sau khi nói xong những lời mang tính sát thương cao, Huy quay lưng bước lên lầu. Anh nhớ là cô em gái của mình đã chạy lên đó khá lâu rồi. Con bé có thể ngủ gật cũng nên, thói quen ngủ quên không đóng cửa sổ sẽ dễ khiến nó bị ốm. Mà anh thì không thích điều đó, em gái của anh cần được chăm sóc cẩn thận. Bỏ lại thằng trai bản thủ, anh chỉ cần quan tâm em gái mình là được.

Long đứng ngẩn ra, đôi mắt hấn đại đi nhớ lại khoảnh khắc hắn đã giúp đỡ cho lũ người mạn rợn kia làm vậy với Chi.

*Hồi tưởng :

Hai người phụ nữ tiến đến gần khu vực đền thờ của vị thần tối cao. Cô gái mang một chiếc khăn màu vàng che lấp đi khuôn mặt nhỏ nhắn, đôi mắt ánh lên nét mệt mỏi. Người đàn bà đi cùng có vẻ đã trung tuổi, khuôn mặt già nua cùng với những vết nhăn trũng sâu quanh đuôi mắt. Đôi bàn tay nhăn nheo cũng những vết chai sần vừa thô vừa dày đôi lúc lại nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của cô gái đi bên cạnh.

Họ bước vào trong điện thờ, đôi mắt của người đàn bà xác nhận được phương hướng phía trước mặt lần vội vã kéo cô gái đi cùng. Trước bức tượng đầy to lớn của thần – Rồng trong muôn loài, bà quỳ đôi chân gầy gò và đen đúa của mình xuống nền đất lạnh. Cô gái vẫn đứng đó, ngẩng ngốc ngược nhìn bức tượng to lớn trước mặt. Người đàn bà nắm chặt lấy tay cô gái khiến cô vội rụt lại rồi quỳ xuống theo bà ta.

- Kính thưa vị thần tối cao! Con là một trong những đứa con của người, vì sự ngu ngốc của bản thân mà gây ra quá nhiều tội lỗi. Con không cầu mong sự tha thứ từ Người nhưng cầu xin Người hãy bảo vệ cho đứa con gái này của con. Nó là một đứa trẻ vô tội và không đáng phải chịu sự rē khinh của tất cả mọi người. Con xin Người hãy chuyển tất cả sự đau khổ lại cho và bảo vệ nó trong cái vỏ bọc mới này.

- Mẹ...

- Ngoan, Chi... ngoan nào.

-

- Hồi các vị thần! Con dùng tất cả tính mạng của mình cầu xin các vị cứu lấy đứa bé này. Con biết kết cục của nó sẽ phải trải qua nhưng nó còn quá nhỏ để phải chịu nỗi đau đó. Con cầu xin các vị thần. Xin các Ngài hãy cứu lấy đứa trẻ này.

- ... Amana ! Bà chắc chắn chứ? – giọng trầm ấm vang vọng lên 4 phía của ngôi đền

- Con đồng ý. Con đồng ý dùng tính mạng mình bảo vệ nó.

- Amana ! Bà là người có khả năng trở thành thần . Tại sao lại phải buông bỏ tất cả vì đứa bé đó!

- Không, nó là người sẽ cứu rỗi tất cả mọi sinh linh trên thế giới này. Nó cần phải giữ được mạng sống để chuẩn bị chuyển kiếp. Con nguyện hy sinh vì nó.

- Amana ! Chúng ta là dòng tộc Rồng Thiêng. Bà của hiểu rằng một con Phượng Hoàng không thể nào so sánh được với loài Rồng to lớn và mạnh mẽ như chúng ta không? Ta thật không hiểu lý do từ này đến giờ bà vẫn che chở và muốn bảo toàn cho nó. Loài người ngu dốt ngoài kia còn hiểu được duy trì giống nòi. Tại sao bà ?

- Thần Dev, những gì con nói ở đây chỉ có Người và con hiểu. Người cũng biết rõ ràng lý do của điều này vì dòng máu đang chảy trong linh hồn của con bé. Con muốn nó được sống nên bắt đầu từ khi nó được sinh ra đã tạo ra một cơ thể từ một phần linh thể của con bé. Bây giờ, bọn loài người đã nhắm đến cơ thể đầy hoàn mỹ đầy của nó. Nếu như hy sinh một người già nua như con để đổi lấy một người trẻ tuổi thì cầu xin Người hãy thực hiện ước muốn của con.

- Được rồi... Amana ! Ta đồng ý với bà. Nhưng ta hy vọng giữ lại được Trái Tim Linh Lung của loài Rồng, bà sẽ trao nó cho ta chứ ?

- Con đồng ý. Xin Ngài hãy chấp thuận .

“ Rầm!” Tiếng cánh cửa đèn bị mở ra rung động cả một vùng trời, một chàng trai với đôi mắt của loài chim ưng xuất hiện khiến cho mọi âm thanh trở nên mờ nhạt dần.

- Mẹ ! Con không cho phép.

- Jack ! Con đang làm gì vậy?

- Mẹ ! Sao mẹ lại vì con bé của Ứng Tộc mà trả giá bằng mạng sống của mình. Con sẽ giết nó.

- Jack ! Mẹ không cho con làm hại con bé. Nó là Phượng Hoàng, không phải là người Ứng Tộc.

- Mẹ... mẹ vẫn chưa quên ông ta phải không ? Mẹ vẫn còn nhớ đến người đàn ông đấy phải không ? Mẹ vẫn muốn có một mối liên kết với Ứng Tộc. Tại sao ? Bố của con không tốt sao ? Tại sao TẠI SAO ??? – Tiếng gầm thét của Jack tạo nên sự xung động khắp mọi nơi.

- Thần Dev.. con cầu xin Ngài hãy làm phép. Bọn chúng đã bắt đầu cuộc tấn công bất ngờ rồi. Cầu xin Ngài.

- Không, Ngài không thể làm vậy. Con không đồng ý – Jack vẫn hét lên đầy căm tức.

- Jack.. ta sẽ thực hiện theo nguyện vọng của bà ấy. Còn ngươi hãy bớt la hét đi, nếu như không muốn ta rút sạch linh khí quanh ngươi.

- Khốn kiếp... - Jack cảm giác được khí lực của mình dần giảm xuống. Chàng ngã xuống, đôi mắt đầy tơ máu nhìn vào người phụ nữ đang trao ra quả tim linh lung của mình – Mẹ... mẹ..

- Ngoan, Jack. Mẹ phải bảo vệ Lin, con bé sẽ cứu cả thế giới của chúng ta. Con phải nhớ bảo vệ nó, cũng là con đang bảo vệ Long Tộc của chúng ta.

- KHÔNG.....

Ngay trước khi Amara trút hơi thở cuối cùng, bà nhìn thấy Jack cầm con dao của Long Tộc đâm về phía trái tim của Chi. Nước mắt ứa ra trộn lẫn với mùi máu nồng đậm dần khiến mọi vật trở nên mờ mịt.

*Hết hồi tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Áo Giác Thực Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.